

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босна и Херцеговина

Predmet br.: S1 2 K 025681 17 K

Datum: objavljivanja 18.07.2017. godine

pismenog otpakva 31.07.2017. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Biljana Ćuković, predsjednik vijeća

sudija Izo Tankić, član vijeća

sudija Amela Huskić, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

S. K.

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Dubravko Čampara

Branilac optuženog: A. O., advokat iz Tuzle

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Biljana Ćuković, kao predsjednik vijeća, te sudije Izo Tankić i Amela Huskić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika Mersihe Ajanović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. K., zbog krivičnog djela Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH, odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: T20 0 KTO 0007850 14 od 28.02.2017. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, dana 18.07.2017. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, Dubravka Čampara, optuženog S. K. i njegovog branioca, advokata A. M. iz T. (po zamjeničkoj punomoći branioca optuženog, advokata A. O.), javno objavljuje slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI: S. K. zv. S., sin I. i majke E. rođ. D., rođen ... u mjestu L., općina S., sa prijavljenim prebivalištem u S., ulica ..., JMBG ..., po zanimanju ekonomski tehničar, oženjen, otac troje djece od kojih je jedno mlđ., služio vojsku JNA 1988. godine u Prištini, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak,

ŠTO JE: Č. K. S. A. i S.K. – zajedno

Nakon što je uspostavljena Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu UIO BiH) koja je započela sa radom 01.01.2005. godine, čijom uspostavom su prestale postojati dotadašnje Carinske uprave Federacije BiH i čijim spajanjem je nastala Uprava za indirektno oporezivanje, Č. K. u svojstvu direktora UIO BiH početkom 2007. godine stupio u kontakt sa uvoznicima tekstila iz Turske, Kine i Mađarske u BiH, S. A. čija porodica je vlasnik firme „E.“ d.o.o. B. L. i „J.“ d.o.o. Brčko Distrikt BiH, te se S. K. vlasnikom firmi „O.“ d.o.o. S. i „KS O.“ d.o.o. L., a koji uvoznici se u okviru nadležnosti UIO BiH i oporezuju prilikom uvoza na carinskim ispostavama UIO BiH, te se Č. K. u svojstvu direktora UIO BiH dogovorio sa istim da će kroz poslovanje UIO BiH i svojim odlukama u svojstvu direktora UIO BiH favorizirati njihove firme kao uvoznike tekstila, a na štetu ostalih uvoznika, i to na način da će im obezbjediti da im se prilikom uvoza robe na carini priznaju fakture za robu koju uvoze, a koje oni prezentuju carinicima iako je znao da su na fakturama prikazane manje cijene robe od stvarnih cijena odnosno da im se cijene robe formiraju na osnovu dogovorenih cijena po kilogramu, a koju cijenu su zajedno dogovorili K. Č., A. S. i S. K. kako bi takva cijena po kg odgovarala lažnim cijenama prikazanim na uvoznim fakturnama, kao i da im se roba neće detaljno pregledavati te da će im sva roba koju dovezu na carinu isti dan proći kroz UIO BiH bez zadržavanja, a na koji način se čini direktna šteta državi BiH na prikupljanju poreza te je Č. K. zahtjevao da mu za ove usluge uvoznici tekstila u BiH S. A. i S. K. redovno odnosno na kraju svakog mjeseca po svakom uvezenu kamionu robe odnosno tekstila iz Turske, Kine i Mađarske u BiH plate iznos novca u gotovini od 1.000,00 KM po uvezenu kamionu na što su S.A. i S.K. pristali te su Č.K. za dogovorene usluge davali dogovoren iznos novca po kamionu i to na mjesečnoj osnovi na lokacijama koje bi odredio Č.K. i to u Sarajevu u Staklenom Gradu u zgradu gdje Č.K. živi, u B. L. u Hotelu Š. u hotelskoj sobi gdje je Č.K. boravio dok je bio direktor UIO BiH kao i u kancelariji Č.K. u UIO BiH i na drugim mjestima koje bi ovaj odredio, a na koja su dolazili S.A. i S. K. te istom predaval novčane iznose za uvoz tekstila po broju uvezenih kamiona sve od 2007. godine do februara 2011. godine za koji period su isti sa svojim firmama uvezli 1722 kamiona tekstilne robe u BiH te Č. K. dali u gotovini iznos novca ne manji od 1.722.000,00 KM koji je Č.K. primio od istih i to A. S. dao 1.297.000,00 KM za uvoz 1297 kamiona preko firme „E.“ d.o.o. B. L. i „J.“ d.o.o. Brčko Distrikt BiH u navedenom periodu i S. K. dao 425.000,00 KM za uvoz 425 kamiona tekstilne robe preko firme „O.“ d.o.o. S. i „KS O.“ d.o.o. L. za navedeni period.

Čime je, počinio krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

Pa ga Sud, na osnovu člana 218. stav 1. KZ BiH, te odredbi članova 39., 42. i 48. KZ BiH,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Na osnovu 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka i to dijela troškova koje je imalo Tužilaštvo BiH, a odnose se na vještačenje po vještaku finansijske struke A. H., u iznosu od 100,00 KM i troškova paušala u iznosu od 200,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, optužnicom broj: T20 0 KTO 0007850 14 od 28.02.2017. godine, između ostalih, optužilo je S. K. da je počinio krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH.
2. Predmetna optužnica je od strane sudske komisije za prethodno saslušanje djelimično potvrđena dana 09.03.2017. godine. Naime, rješenjem Suda BiH broj: S 1 2 K 024465 17 Ko od 08.03.2017. godine, sudija za prethodno saslušanje potvrdio je tačku 1. optužnice od 14.02.2017. godine, primljene dana 17.02.2017. godine, koja je uređena dana 28.02.2017. godine, u odnosu na optuženog K. Č. i S. K., te tačke 2. i 3. optužnice u odnosu na optuženog K. Č. Istim rješenjem Sud je odbio tačku 1. optužnice Tužilaštva BiH u odnosu na osumnjičenog A. S.
3. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, optužnicom broj: T20 KTK 0013693 17 od 15.03.2017. godine, optužilo je A. S. da je počinio krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH. Dana 28.03.2017. godine, sudija za prethodno saslušanje potvrdio je predmetnu optužnicu Tužilaštva BiH.
4. Sud je rješenjem od 10.05.2017. godine, donio odluku kojom se spaja krivični postupak koji se pred Sudom vodi pod brojem: S1 2 K 024674 17 Ko, po optužnicima Tužilaštva BiH, broj: T20 KTK 0013693 17 od 15.03.2017. godine, protiv optuženog A. S., sa postupkom koji se kod Sudu vodi pod brojem: S1 2 K 024465 17 Ko, po optužnicima Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0007850 14 od 28.02.2017. godine, protiv K. Č. i S. K., te će se u odnosu na sve optužene provesti jedinstveni postupak pod brojem: S1 2 K 024465 17 Ko.
5. Nakon održanog ročišta za izjašnjenje o krivici, na kojem su se optuženi izjasnili da nisu krivi, predmet je upućen sudećem vijeću u cilju zakazivanja glavnog pretresa, koji je čitanjem optužnice Tužilaštva BiH započeo dana 06.07.2017. godine.

Sporazum o priznanju krivice

6. Na glavnom pretresu održanom dana 06.07.2017. godine, tužilac je obavijestio Sud da je Tužilaštvo BiH sa optuženim S. K. zaključilo sporazum o priznanju krivnje koji je Sud zaprimio dana 12.06.2017. godine, a koji je optuženi u prisustvu branioca, advokata A. O., potpisao sa postupajućim tužiocem Tužilaštva BiH dana 10.05.2017. godine. Sud je istog dana, a nakon izjašnjenja stranaka i branilaca, razdvojio postupak u odnosu na optuženog S. K. i pod novim brojem predmeta zakazao ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje.
7. Predmetnim sporazumom optuženi S.K. je priznao krivicu za krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH, počinjeno na način opisan u činjeničnom opisu potvrđene optužnice Tužilaštva BiH broj: T20 KTK 0013693 17 od 15.03.2017. godine. Optuženi, branilac i tužilac su se sporazumom saglasili da Sud optuženom za počinjeno krivično djelo utvrdi i izrekne kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, kao i da će optuženi na poziv Suda svjedočiti pred Sudom BiH.

Razmatranje sporazuma o priznanju krivice

8. Ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje održano je dana 13.07.2017. godine, a nastavak ročišta održan je dana 18.07.2017. godine, kojom prilikom je Sud utvrdio da je do zaključenja sporazuma došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem. Sud je optuženom naročito skrenuo pažnju o posljedicama zaključenja sporazuma o priznanju krivice, da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju ako je izrečena u skladu sa zaključenim sporazumom, da ne može uložiti žalbu protiv vrste procesa, te da mu Sud može dodijeliti troškove krivičnog postupka, ili ga oslobođiti od istih, ovisno o njegovom materijalnom stanju.

03.04.2012. godine, sa Ugovorom o prodaji stana od 22.04.2011. godine; Rješenje Općinskog suda u Sarajevu od 13.04.2011. godine, sa kupoprodajnim ugovorom od 07.04.2010. godine; Rješenje Općinskog suda u Sarajevu od 14.04.2011. godine, sa kupoprodajnim ugovorom od 05.05.2009. godine; Rješenje Općinskog suda u Sarajevu od 12.04.2012. godine, sa Ugovorom o kupoprodaji nekretnina od 27.05.2010. godine; Rješenje Općinskog suda u Sarajevu od 11.04.2012. godine, sa Ugovorom o kupoprodaji nekretnina od 27.10.2011. godine; Rješenje Općinskog suda u Sarajevu od 10.04.2012. godine, sa Ugovorom o kupoprodaju nekretnina od 16.05.2011. godine; Akt Općinskog suda u Sarajevu od 24.01.2017. godine, sa Ugovorom o kupoprodaji stana od 12.05.2007. godine; Akt Općinskog suda u Sarajevu od 24.01.2017. godine, sa ugovorom o kupoprodaju od 04.09.2008. godine, sa prilozima; Akt Državne agencije za istrage i zaštitu od 06.02.2017. godine, sa aktom Ureda za razmatranje žalbi BiH od 01.02.2017. godine; Izvod iz kaznene evidencije za S. K. od 03.02.2017. godine; Akt Interpol-a od 01.06.2016. godine; Izvod iz kaznene evidencije MUP Kantona Sarajevo broj ... od 29.01.2016. godine; Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu i izvršiocima, Državne agencije za istrage i zaštitu, broj ... od 18.06.2014. godine; Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu i izvršiocima, Državne agencije za istrage i zaštitu, broj 16-02/2-04-01-538-/11-KU-8 od 04.07.2011. godine; Rješenje Tužilaštva BiH broj T20 0 KTO 0007850 14 od 10.05.2017. godine, kojim se vještaku finansijske struke prof. dr. sci. A. H. određuje nagrada za izradu pismenog nalaza za izvršeno ekonomsko vještačenje u iznosu od 300,00 KM.

14. Odrbana je potvrdila da posjeduje prezentirane dokaze na kojima se optužnica zasniva. Branilac i optuženi nisu imali prigovora na uložene dokaze.

15. Sud je bio u obavezi razmotriti relevantne dokaze optužbe u cilju utvrđivanja da li dokazi potkrijepljuju navode optužnice i priznanje krivice optuženog, te da li iz opisanih radnji optuženog proizlaze sva bitna obilježja bića krivičnog djela Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH.

16. U tom smislu Sud je, prvenstveno iz Rješenja o registraciji Općinskog suda u Tuzli od 15.01.2008. godine, te rješenja Osnovnog suda u Banja Luci od 30.10.2006. godine, utvrdio da je osnivač pravnog lica „O.“ d.o.o. S., te pravnog lica „KS O.“ d.o.o. L. optuženi S. K.

17. Prilikom ispitivanja osumnjičenog S. K. u istrazi, isti je u potpunosti priznao izvršenje krivičnog djela, te detaljno opisao način rada i uvoza tekstila, te dogovore sa tadašnjim direktorom Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine (UIO BiH) K. C., kao i način na koji je istom davao novac za usluge koje mu je obezbijedio prilikom uvoza tekstilne robe u BiH.

18. Tako iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog S. K. broj: T20 0 KTO 0007850 14 od 13.01.2017. godine, proizlazi da se uvozom tekstilne robe iz Turske i Mađarske bavi od 2000. godine, kada UIO nije ni postojala, te da su u to vrijeme na isti način radile i firme A. S. kao i druge firme. U kontakt sa K.Č. stupio je 2007/08 godine preko A. K. i dogovorio je sa istim da mu se roba ne zadržava, a on će mu zauzvrat, za svaki uvezeni kamion tekstilne robe davati po 1.000 KM. Isti takav dogovor napravio je i A.S., nakon čega su njih dvojica postali najveći uvoznici tekstila. Pojasnio je da je Uprava jedan ogroman sistem, te da su novac morali davati i šefovima carinskih ispostavaca na koje ih je K.Č. Slao kao i običnim carinicima, kako bi njihov dogovor b io ispoštovan. Plaćanja K.Č. išla su u kešu i novac mu je davao u njegovoj kancelariji u UIO u Banja Luci, zatim u hotelu Š. u B. L., te u njegovom stanu u Sarajevu. Često je novac davao zajedno sa A.S. u hotelu Š. u B. L. gdje je K.Č. boravio kada je bio u B. L.. Sjeća se da je sa A.S. bilo problema oko broja kamiona, te je iz tog razloga K.Č. počeo donositi dokumente iz UIO iz kojih se vidi broj uvoza njihovih firmi kako ga niko ne bi mogao prevariti za broj kamiona. Pojasnio je da je davanje novca K.Č. trajalo sve do njegovog odlaska iz UIO, odnosno do februara 2011. godine, dodajući da je u petom mjesecu 2010 godine otišao na izdržavanje kazne zatvora i za to vrijeme novac su K.Č. predavalili ljudi iz njegove firme. Potvrđo je da je u periodu od 2007-2011. godine imao nešto više od 400 uvoza za firme „O.“ d.o.o. i „KS O.“ d.o.o., odnosno da je za navedeni period K.Č. dao više od 400.000,00 KM u kešu.

19. Iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog A.S. u Tužilaštvu BiH dana 19.06.2014. godine, proizlazi da mu je S. K. u toku 2007. godine, rekao da je uspostavio kontakt sa K.Č. u vezi sa plaćanjem prilikom uvoza tekstilne robe, kao i da je K.Č. preko A. Š. omogućio „S.“ da pređe u B. na carinjenje. Naveo je da je u ljetnom periodu 2009. godine u njegovoj firmi u Matuzićima održan sastanak na kojem su između ostalih bili prisutni K.Č. i S. K., a u vezi sa uvozom i plaćanjem robe.

20. Nadalje, iz iskaza svjedoka F. P. broj: T20 0 KTO 0007850 14 od 24.01.2017. godine, proizlazi da mu je S. K. govorio da je K.Č. morao mjesečno plaćati određeni iznos novca, ali ne zna koji je to iznos niti mu je K.Č. htio reći.

21. Dakle, Sud je na osnovu svih provedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, te priznanja krivnje, utvrdio da je optuženi S. K., na način, mesta i vremena kako je to navedeno u izreci ove presude, počinio krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. stav 1. KZ BiH.

22. Iz opisa djela i sadržaja prezentiranih dokaza, te iz činjenice da je optuženi priznao djelo, nesumnjivo proizlazi zaključak da je optuženi u vršenju radnji postupao sa direktnim umišljajem, te u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio sposoban za rasuđivanje i u mogućnosti da shvati i razumije značaj svojih radnji, kao i da je potpuno sposoban da doneće odluku i da shvati njen značaj.

23. Za krivično djelo Davanje dara i drugih oblika koristi iz člana 218. Zakon je propisao kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci do 5 godina. Odlučujući o vrsti krivične sankcije, te visini kazne, Sud je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog imao u vidu samo priznanje izvršenja krivičnog djela što je u velikoj mjeri doprinijelo ekonomičnosti postupka, zatim saradnju sa Tužilaštvom od samog početka istrage, činjenicu na koju je tužilac posebno ukazao, a to je da je optuženi detaljno pojasnio izvršenje djela i objasnio činjenice i okolnosti koje su u mnogome pomogle Tužilaštvu BiH da okonča istragu i podigne optužnicu u konkretnom predmetu. Sud je prilikom odlučivanja cijenio i porodične prilike optuženog, da je oženjen, otac troje djece od kojih je jedno malodobro. Od otežavajućih okolnosti, Sud je imao u vidu raniju osuđivanost optuženog. Nakon ocjene svih činjenica i okolnosti, Sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, cijeneći da će se sa ovakvom krivičnopravnom sankcijom postići svrha kažnjavanja, kako specijalna, tako i generalna prevencija.

24. Sud je na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženog S. K. obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka i to dijela troškova koje je imalo Tužilaštvo BiH, a odnose se na vještačenje po vještaku finansijske struke A. H., u iznosu od 100,00 KM i troškova paušala u iznosu od 200,00 KM, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

ZAPISNIČAR

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Pravni savjetnik

Mersiha Ajanović

Biljana Ćuković

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom vijeću ovog Suda u roku od 15 dana od dana prijema iste. Žalba se ne može izjaviti na krivičnopravnu sankciju.

[1] Tužilac je na ročištu održanom dana 13.07.2017. godine, nakon pauze, uložio u sudski spis e-mail zaprimljen istog dana od službenika UIO u kojem se navodi da prema službenoj evidenciji UIO, pravno lice „S.“ S. sa danom 13.07.2017. godine nema dospjelih, a neizmirenih obaveza

